

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

במדבר סיני. אי' במדרש למה במדבר מכאן שניתנה תורה בשלשה דברים. באש ובמים ובמדבר כו' ע"ש במדרש: פתח ואמר. כל איש ישראל שרוצה לקבל התורה מוכרח להיות לו השלשה דברים הנ"ל. כתיב והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ד' באש. היינו שהש"ת ירד עליו על ידי האש. כי האיש הישראלי שיש לו בתוכו האש יורד עליו ההר סיני וד' שוכן עליו. אש הוא היראה מד'. מים הוא האהבה לד'. מדבר הוא הדיבור. הדיבור כולל שניהם. כי בקול לבד יש בו ג"כ מיא ואשא ורוחא. רוחא הוא הדיבור רוח ממלא. עם כולם היינו עם קול ודיבור בהם קונים את התורה. וז"ש המדרש מכאן ממה שנאמר במדבר שצ"ל בהדיבור. מוכרח להיות קודם הקול. מכאן שנתנה התורה בשלשה דברים הללו. לכך קורין זאת הסדרה קודם שבועות שהיא הכנה לקבלת התורה. ואעפ"י שנאמר בתחילה קול ד' על המים. ואח"כ חוצב להבות אש. ולמה אומר המדרש בהיפוך. רק זה אמרתי כמה פעמים שמזה העולם צריך להתחיל מלמטה מקודם. כמ"ש עורי צפון ובואי תימן:

שאו את ראש. שתשא ותרום איש ישראל אל הראש ולקשר את האיש ישראל לד' בכל הענינים. ואיש ישראל מוכרח להיות ד' בקרבו. כמ"ש במדרש שבעים נפש היו חסר אחד והשלים הקב"ה ואח"כ לששים רבוא נחסר אחד והשלים הקב"ה:

כל עדת בני ישראל. בכל המספרים של ב"י יקשר משה את כולם לד'. כל שבת שקודם יו"ט הוא הכנה להיו"ט והשבת הזה הוא מפקודי בני ישראל. לשון פקדון שבזה טמון ומופקד קבלת התורה: וכו':

היוצא לנו מזה. שחיוב על כל איש ישראל לידע ולחשוב שהוא יחיד בעולם בבחינתו. ושהוא וגם איש אחר כמוהו לא היה עדיין בעולם. כי אם היה כבר כמוהו בזה העולם לא היה הוא נצרך עוד להיות בעולם. רק

ימי ספירת העומר

עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, רצ"ל כשלא עשה תשובה ולא העיר את עצמו תיכף בתחילת ספירת העומר אל יאמר שאין לי עוד תקוה. אלא עד ממחרת השבת השביעית תספרו, רצ"ל כל זמן שיש אפילו יום אחד מהספירה תספרו, רצ"ל תוכל להאיר ביום זה כל החמשים יום על ידי תשובה. והקרבתם מנחה חדשה לה, אח"כ בשבועות יראה לקרב את עצמו מחדש להיות מונח בין דרועין דמלכא, וזהו מנחה חדשה לה: ספר עבודת ישראל - ליום שני של פסח

המשך ענייני ספירת העומר בצד ב'

ענייני תפילה - מילי דצדיקים

מוהר"ר היה מקפיד מאד שלא ליטב לפני המתפלל ש"ע, אפי' היה עוסק בק"ש. וכשהיה הציבור מגיע לש"ע והוא לא הגיע, היה מסתלק ממקומו ויושב למטה מכולם. ולפעמים אפילו בשביל נער קטן היה מדקדק בזה, אך להמקורבים שלו ציוה שיסתלקו הם מכנגדו: ספר אמרי פנחס - שער ג - סדר היום ועניני תפלה {ק"ז}

בתחנונים אשר אחר השמ"ע שמעתי מר' אייזיק מטאלני בשם מוה"ר רפאל לומר יה"ר שלא תעלה קנאת אדם ולא שנאת אדם עלי ולא קנאתי ושנאתי על האחרים והיה אומר לנו בשם הרב שאמר אני אומר ותן בלבי האמונה והכנעה וענוה, והוא ז"ל היה מוסיף ושמחה, כי על אמונה צריך לבקש מאת הש"ת. אמר לנו הר' רפאל שהיה שגור בפיו בילדותו לסיים בה זכני שיהיו כל מעשי ודיבורי ומחשבותי ע"פ תורתנו הקדושה. וכמדומה לי שהיה רגיל להתפלל שיוכל לקיים מצות ואהבת לרעך כמוך. הקפיד מאד שלא להפסיק בין ש"ע לנפ"א, כמ"ש בש"ע וכ"פ היה אומר נפ"א תיכף אחר ש"ע קודם ציבור: ספר אמרי פנחס - שער ג - סדר היום ועניני תפלה {קכ"א}

באמת כל איש ואיש הוא דבר חדש בעולם. וצריך לתקן את מדתו בזה העולם שבוודאי זהו העיכוב לביאת משיחנו שיבא בב"י. וצריך לתקן מדותיו ותורתו השייכים להנשמה שלו עד שיתוקן כל העולמות ע"י כלל ישראל ויהיה א"ה ביאת גואל הצדק בב"י אמן כן יהי רצון: ספר בית אהרן

לזבולון אליאב בן חילן, הוא שבזה השבט נמצא כח גדול וזה מורה אליאב בן חילן כי כל כחם הוא רק מחכמות ה' שמשפיע להם, ואף כשיעסקו בעניני עוה"ז גם אז משפיע להם הקב"ה כח וגבורה להצליח. וזה אליאב בן חילן, כי אב הוא חכמה וחילן הוא כח מלשון חיל. לראובן אליצור בן שדיאור אליצור הוא לשון כח מלשין צור ושדיאור מורה כי כל כחו הוא מחמת שיונק מאור גדול מהארת אור ה', כי ראובן מורה ע"ש ראייה והיא שבכל ענינים ודברים רואה תמיד נכחו את ה' ומזה בא לו גודל שמחה כמ"ש מאור עינים ישמח לב: ספר מי השילוח - פרשת במדבר

ויקח משה ואהרן גו' הקהילו באחד לחודש, לכאורה נראה כי עשו הכל בזה היום והוא להודיע זריזות משה רבינו ע"ה שבאותו יום מנה כולם מה שאי אפשר להבין בשכל אנושי, מיהו י"ל עוד כי רק הקהילו אותם והמנין אפשר הי' נמשך איזה ימים, ויתכן לפרש בזה הפסוק ויפקדם במדבר סיני. שעל ידי שנמשך איזה ימים מודיע הכתוב כי במדבר סיני נגמר המנין שבעשרים יום בזה החודש נסעו ממדבר סיני כמו שכתוב בפרשת בהעלותך לכן כתוב ויפקדם במדבר סיני כנ"ל, שוב מצאתי כן ברמב"ן ז"ל: שפת אמת ליקוטים - פרשת במדבר

במדרש רבה (פרשה א' סי' ג') וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד כו', וכיון שעמד אוהל מועד אמר יפה הוא הצניעות, שנאמר (מיכה ו') והצנע לכת עם אלקיך וכו':

על התורה ועל העבודה

הכח לתקן באיזה ימים מועטים אף תיקון הנצרך לימים רבים, וז"ש עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, דהיינו שעד ממחרת השבת השביעית - שזהו גמר ימי הספירה - יש עוד כח בידכם לספור חמשים יום, כי עד שלא כלו ימי הספירה לגמרי תוכלו עוד לתקן התיקון בשלימות עכ"ד, וכן כתב הרב המגיד הקדוש מקאזניטץ זצוק"ל (עבודת ישראל פרשת זו), והנה לפי זה יש לשאול א"כ למה לנו למימני שבועות וימים שהן הרבה, כיון שאפשר לתקן גם בימים מועטים. אבל לפענ"ד יש לומר בזה רמז נאה, על פי מ"ש הטורי זהב באו"ח ריש סימן רמ"ב, וז"ל, בטור הביא גמרא (שבת ק"ח ע"ב) כל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו, איכא למידק אי לא עשה תשובה שבת מאי מהני, ואי עשה תשובה שבת למה לי, ונראה דמיירי שעשה תשובה אלא דתשובה לא מהני שיהא מוחלין לו, כדאיתא בפרק יום הכפורים (יומא פ"ו ע"א) עבר על כריתות ומיתות בית דין תשובה תולה ומיתה ממרקת, וקמ"ל כאן דאם בעשותו תשובה שומר שבת כהלכתו, מהני ליה תשובה שיהא נמחל לו, עכ"ד:

א"כ לפי זה זכינו לדין דאף בחטא כזה אשר אי אפשר להתכפר עד זמן מרובה, דהיינו עד יום המיתה, אם שומר שבת כהלכתו, על כן בשכר זה מוחלין לו מיד אף קודם ימי המיתה, א"כ לפי זה נראה לדעתי לומר, דאף בכהאי גוונא אשר אי אפשר לעשות התיקון עד ימים מרובים, אבל ע"י שמירת שבת כהלכתו, מיד יוכל לעשות התיקון אפילו בזמן מועט: **וז"ש וספרתם לכם** "ממחרת השבת" היינו אחר שמירת יום השבת, אז עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, דהיינו שע"י שמירת שבת תוכלו לספור החמשים יום עד סוף גמר ימי הספירה כמבואר, והבן: ספר קדושת יום טוב - פרשת אמור

בשבת קדוש. קודם שבועות אמר. כבר דברנו מזה מה ענין פרשה זו ממספר ב"י שאנו קורין תמיד פרשה זו קודם שבועות. ואמר כי המספר היה צריך להיות דווקא כך. ובלעדי זאת א"א להיות קבה"ת והמנין הזה כולל כל המספרים כי בו מאות ואלפים. והמספר של שש מאות אלף הוא. כי מספר הששה הוא בכל דבר והוא כולל הכל מעלה ומטה וד' רוחות. וישראל הם קיומו של עולם כמאמרם ז"ל ע"פ כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם. כשם שאי אפשר לעולם בלא רוחות כך א"א לעולם בלא ישראל. והתנופה היה ג"כ מוליך ומביא למי שארבע רוחות העולם שלו. מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו. ובהמספר הזה כמה מספרים. עשיריות. ומאות. ואלפים. ומאות אלפים. כמבואר בפסוק ויהיו כל פקודי בני ישראל כו'. ותמוה שלא נמצא במספר זה מספר אחדים. ומסתמא לא היו צריכים אז לזה. והאריך בזה עפ"י המדרש אחד היה אברהם וכו'. סדר השתלשלות מאחד לשלשה אבות. ואחר כך לשנים עשר שבטים ואחר כך לשבעים נפש ואחר כך לששים רבוא ישראל. ואיתא במדרש לא נסתלק יעקב מהעולם עד שראה ששים רבוא לבני בניו. היינו שהוא עיקר השייך לקבלת התורה כמ"ש תתן אמת ליעקב. ואותו הדור שהיו צדיקים גדולים דור דעה הראויים לקבלת התורה. ובפרט שמשה ביניהם כמאמר חז"ל אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא ומי היא יוכבד. וכיון שהיו ראויים לקבלת התורה הוכרח להשתלם מספרם המספר המבואר בכתוב. והפטרות זו הפרשה והיה מספר ב"י כחול הים אשר לא ימד. דקדק בזה ואמר כי מספר ב"י לעולם צ"ל במספר הזה ששים רבוא ויפרו וירבו אשר לא ימד ולא יספר. היינו כי המספר צ"ל ששים רבוא וכפל המספר כמה פעמים ששים רבוא הוא בלא מספר. כי באותו פעם היה צ"ל קבה"ת בכל עניניו ואופניו. ובהתגלות קולות וברקים. ומאז ועד עתה יש בכל שנה קבה"ת אבל לא בהתגלות פרטי כאז בשעת מ"ת. וסיים היוצא לנו מזה. כי בשבת זה צריך כ"א לראות להכין עצמו לקבה"ת. וחזר ואמר. כי השבת הוא גדול מחג השבועות ואיך יהיה הכנה לו. רק מהשבת צריך להמשיך הארה להחג ויראה כל אחד להכין עצמו בקדושה ובשמחה לקבלת התורה: ספר בית אהרן

שמעתי מה שכתב רמ"א (באורח חיים סי' א') וזה לשונו, ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגין עליו בעבודת השם יתברך, גם הצנע לכת וכו', דר"ל דקאי אדלעיל אימתי לא יתבושש מפני בני אדם, כשעושה כן גם בהצנע לכת ודפח"ח, והכלל שיהיה תורתו ועבודתו באמת ואמונה, פיו ולבו שוין, בין כשהוא עם בני אדם ובין כשהוא בהצנע לכת: (ס' תולדות יעקב יוסף פ' תצא דקצ"ח ע"א): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת במדבר

מון הבעל שם טוב הקדוש אמר, הני תרי בדחני שהיו בני עולם הבא (תענית דכ"ב ע"א), היינו שני מיני בדחנות, מי שהוא במדרגה זו שכל העולם משחקין בו, מצד (ישעיה נ"ט) וסר מרע משתולל, והוא משחק בכל העולם, והולך לבטח בעבודתו יתברך, נוכח ה' דרכו: (רשפי אש השלם אות ר"א): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת במדבר

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות וגו' עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום וגו', והנה ידוע מה שדרשו ז"ל (מנחות ס"ה) על ממחרת השבת: **ועל דרך הרמז יש לי לומר,** דהנה איתא בספרים של צדיקים שכל איש ישראלי אף אם רואה ח"ו שכבר עברו לו הרבה ימים מימי הספירה, אשר באמת בכל יום זמנו לעשות תיקון אחר, שכל אלו השבעה שבועות מיוסדים לתיקון הז' מדות, וצריך להיות מ"ט ימים שלימים בכל יום ויום התיקון הראוי לו, וא"כ לכאורה ידמה למי שעברו לו ח"ו איזה ימים מימי הספירה שלא עשה בהם שום תיקון כלל אזי אין לו עוד שום תקנה ח"ו, כי לתיקון הלז צריך מ"ט ימים שלימים, אבל באמת לא כן הוא, כי ישראל בעבודתם את ה' ניתן להם

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיחורים
באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג
או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה
כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצוויג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your
friend's addresses to receive a.s.a.p. #869

לע"ג זקנינו מו"ר ברוך בן ר' יעקב ז"ל בארכארדט
נלב"ע ד' סיון תשס"ח תנצב"ה

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי
"אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים,
{ שנת תשס"ט, תשע"ה, תשע"ח }, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים"
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" [English] is now in print.